

novení § 1 známkové novely z r. 1895 k zápisu nezpůsobilé, obsahující výhradný údaj místa výroby, této způsobilosti nabývají, jestliže se dlouhým užíváním v kruzích konsumentů vžily.

Nss nemohl vývodům stížností po této stránce dáti za pravdu, trvaje na právním názoru, že známky, jichž zápisu do rejstříku brání důvod uvedený v § 1 novely z r. 1895, nestávají se k zápisu způsobilými tím, že se vžily. Názor ten byl podrobně rozveden a odůvodněn zejména v nál. Boh. 1644 adm.

Stížnost vedle toho dovozuje, že známka »Nitra« dlouhým užíváním významu údaje zeměpisného aspoň v kruzích zúčastněných pozbyla. Tomu sluší rozuměti tak, že po názoru stížnosti v daném případě překážky zápisu po rozumu § 1 novely z r. 1895 vůbec není. Zřejmě v tomto smyslu stížnost dovolává se také nál. tohoto soudu Boh. 1380 adm., v němž bylo mimo jiné také vysloveno, že není překážky zápisu ve smyslu § 1 novely tehdy, jestliže známka převážně vzbuzuje dojem označení fantasiijního, proti němuž její zeměpisný význam ustupuje do pozadí.

Ale ani vývody stížnosti v tomto směru se nesoucí nejsou způsobilé uvésti správnost nař. rozhodnutí v pochybnost.

Nss v dovolaném nál. vykládaje ustanovení § 1 nov. ovšem připustil, že za určitých zvláštních okolností nelze pokládati za vyloučeno ze zápisu jako známka slovo, které objektivně význam geografický má, totiž tenkrát, když jsou dány takové okolnosti, které odůvodňují závěr, že i těm, jimž geografický význam slova jest znám, nebude se, jsouc použito ve známce, jevíti jako udání místa původu, nebo že vůbec není pravdě podobno, že by slovo jako geografické udání bylo pojímáno. Jako takové okolnosti příkladmo uvedeny: mnohoznačnost slova, notorická neznámost geografického místa (totiž v kruzích, na které dle povahy případu lze vůbec rozumně míti zřetel). Leč o okolnosti tohoto rázu v daném případě zřejmě nejde. Slovo »Nitra« není slovem mnohoznačným toho druhu, že by mu pravděpodobně byl přikládán všeobecně význam jiný než geografický. Také ovšem není to slovo, jehož geografický význam by byl neznám v oblasti republiky čsl., pro niž se stěžující firma ochrany oné známky domáhá. Ale ani jinakých okolností, které by jménu »Nitra« povahu údaje místního odnímalý, nebo tento jeho význam u konsumentů činily pochybným, nalézti nelze.

Nemohl tedy nss shledati, že by závěr žal. úřadu, že známkové slovo »Nitra« bude pojímáno v konsumentenstvu jako udání původu místa zboží, byl založen na mylných premisách právních nebo byl získán postupem formálně vadným.

Z veškerých uvedených důvodů zamítl nss stížnosti jako neodůvodněné.

č. 3180.

Zajištění bytu: Může výpověď z bytu s účinkem podle § 13 zák. č. 225/1922 dáti také někdo jiný než majitel bytu?

(Nález ze dne 28. ledna 1924 č. 1571.)

Věc: Dr. Karel B. a spol. v K. (adv. Dr. Bedřich Mautner z Prahy) proti župnímu úřadu v Košicích o zajištění bytu.

V ý r o k: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

D ů v o d y: — — — —

Nss opřel rozhodnutí své o tyto úvahy:

Zákon klade váhu na to, aby titul, z kterého přeložený státní úředník bytu užíval, nepominul dříve než stalo se zajišťovací opatření příslušného správního úřadu. Jde tu tedy jediné o otázku, zda lze výpověď danou dne 8. června 1923 manželkou dosavadního nájemce Dra E. považovati za pravoplatné zrušení nájemního poměru. Okolnost, zda rodina dosavadního nájemníka i po výpovědi až ke skutečnému vyklizení bytu obývala sporné místnosti a zda tam měla uložený nábytek, nemá pro věc významu.

Zrušení nájemní smlouvy nastati může ovšem jen výpovědí danou majitelem bytu. Majitelem bytu byl zde finanční rada Dr. E. Avšak zákon nikde nepraví, že výpověď musí dáti majitel bytu nebo hlava rodiny osobně. Je-li výpověď dána osobou třetí, stačí, když pronajímatel může z okolností případu právem souditi, že výpověď byla dána na příkaz neb za souhlasu majitele bytu.

Správní úřady nejsou sice příslušny, aby rozhodovaly o platnosti a účinnosti mimosoudní výpovědi (§§ 565 a 566 civ. ř. s. a § 49 č. 5 jur. normy), majíce však učiniti opatření k zajištění bytu, musí pro svůj obor zodpověděti otázku, zdali a kdy výpověď z bytu byla dána — poněvadž předchozí platná výpověď z bytu vylučuje zajištění jeho.

V daném případě je nepopřeno, že dala výpověď manželka dosavadního nájemce, tou dobou v bytu bydlící. Manžel její byv o tom uvědoměn, proti opatření tomu nečinil námitek, neodvolal je, ani neprohlásil vůči pronajímatelům, že manželka k výpovědi nebyla oprávněna, pronajímatelé pak výpověď tu přijali.

Z těchto nesporných skutečností jde, že poměr nájemní mezi majiteli domu a Drem E. byl zrušen výpovědí danou jeho manželkou a že zjištění žal. úřadu, že byt 8. června 1923 platně nebyl vypovězen, zakládá se na nesprávném posouzení skutečností shora uvedených.

Je-li však výpověď daná manželkou nájemníka právně závaznou, pak byl nájemní poměr zrušen již 8. června 1923 a nebylo tu předpokladu, vytknutého v § 13 zák. pro výrok zajišťovací.

Poněvadž tedy zajišťovací příkaz byl pronajímatelům doručen o bytě pravoplatně již vypovězeném, odporuje zajištění zákonu, pročež bylo nař. rozhodnutí zrušiti pro nezákonnost podle § 7 zák. o ss.

Č. 3181.

Dávka z přírůstku hodnoty: * Výrok úřadu vydaný před účinností zák. z 21. prosince 1922 č. 403 Sb., že převody stavebních parcel v r. 1922 nejsou osvobozeny od dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti po rozumu zák. z 30. března 1920 č. 209 Sb., neodporuje zákonu.

(Nález ze dne 29. ledna 1924 č. 30.)